25/07/2019

Ποτέ δεν τονίζουμε σε κάποιον την αδυναμία του

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κύριε Ελέησον …

Σε στέλνει ο Γέροντάς σου σε κάποιους επισκέπτες και σού ξεφεύγει μια κουβέντα. Αργότερα σού λέγει ένας αδελφός σου:

-«Πως σού ξέφυγε αυτή η κουβέντα; Αλλά τέτοιος είσαι πάντα».
Καλύτερα να φας την γλώσσα σου, παρά να του μιλήσεις έτσι.

Ουδέποτε προσβάλλομε ή λυπούμε άνθρωπο, ουδέποτε τον κάνομε να νοιώση στερημένος, ελαττωμένος, να νοιώση κατωτερότητα, διότι του σκοτώνομε την ψυχή.

Αυτός ο άνθρωπος θα τραυματισθή και δεν θα μπορή να επιτύχη στην ζωή του.

Αναθέτεις σε κάποιον να ψάλη, και εκείνος κάνει λάθος τον ήχο, και τότε του λες: «Πάλι πήρες στραβά το τροπάριο». Κάθε φορά που θα πηγαίνη να ψάλη, θα το θυμάται και θα λέη: Πρέπει να προσέξω μην το πάρω στραβά. Καί θα το παίρνη πάλι στραβά. Ποιός θα φταίη; Αυτός που του έκανε την παρατήρησι.

Ποτέ δεν τονίζουμε σε κάποιον την αδυναμία του, το πρόβλημά του. Ποτέ δεν του

υπενθυμίζουμε την κακία του, την αμαρτία του. Μόνον τον έπαινο χρησιμοποιούμε, αλλά τον ευγενή έπαινο, όχι τον αφελή.

Διότι ο άνθρωπος ουδέποτε διορθώνεται με ονειδισμό, όπως και με παρατήρηση.Πρέπει να είναι πολύ άγιος, για να δεχθή να διορθωθή με τον ονειδισμό, την υπόδειξη ή την παρατήρησή σου. Αλλά, εάν ήταν τόσο άγιος, δεν θα είχε αυτό το ελάττωμα, για το οποίο χρειάσθηκε να του κάνης παρατήρηση εσύ.

Αφού λοιπόν το έχει, το μόνο που χρειάζεται, είναι ο άκρος σεβασμός σου, για να μπορέση κάποτε να ταπεινωθή και να διορθωθή, βλέποντας την δική σου ειρήνη, πραότητα, ταπείνωσι, αγάπη, μακροθυμία, χρηστότητα, επιείκεια, γλυκύτητα... Μόνον όποιος έχει αυτές τις αρετές μπορεί να διορθώση κάποιον άλλον....

Αρχ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου «Νηπτική ζωή και ασκητικοί κανόνες», ερμηνεία κανόνων Μ. Αντωνίου